

Кожны год у II Нядзелю Адвэнту ва ўсіх парафіях у Польшчы збіраюцца ахвяраванні на праекты, якімі займаецца Таварыства дапамогі Касцёлу на Усходзе. У ліку тых, хто можа разлічваць на дапамогу, знаходзіцца і Касцёл Беларусі.

Пра вышэйзгаданую дабрачынную дзейнасць і дапамогу сёння распавядае кс. Лешэк Крыжа TChr, дырэктар Таварыства дапамогі Касцёлу на Усходзе. – **Кс. Лешэк, паўсюдна вядома, што заўсёды ёсць над чым папрацаваць і што ўдасканаліць у “сваім садзе”. Аднак апрача пытанняў, якія трэба вырашыць у лакальным Касцёле, палякі працягваюць дапаможную далонь суседзям.**

– Трэба прызнацца, палякі ахвотна дзеляцца з бліжнімі, любяць дапамагаць. І асаблівымі адрасатамі гэтай дапамогі з’яўляюцца краіны, размешчаныя за нашай усходняй мяжой. Маю на ўвазе Беларусь, Літву, Расію, Казахстан і многія іншыя. Напэўна, гэта адбываецца па гістарычных, сямейных прычынах, але, думаю, і з чыста чалавечай і хрысціянскай салідарнасці. Тым больш, мы таксама былі краінай, якой дапамагалі, і пра гэта забывацца нельга.†

– **Як і калі ўзнікла ідэя заснавання асобнай арганізацыі, якая б займалася дапамогай Касцёлу на Усходзе?**

– Таварыства дапамогі Касцёлу на Усходзе пры сакратарыяце Канферэнцыі епіскапату Польшчы было створана ў 1989 годзе па ініцыятыве тагачаснага прымаса Польшчы кард. Юзафа Глемпа. Гэта быў адказ мясцовых біскупай на гістарычны знак часу, якім была “перабудова”, а ў выніку і распад СССР. Тады на суседніх землях пачаў адраджацца таксама Каталіцкі Касцёл.

З Польшчы выехала вельмі шмат святароў і манаскіх сяцёр. Ім неабходна была духоўная, арганізацыйная і матэрыяльная дапамога не столькі для сябе, колькі, у першую чаргу, для ўзнікаючых парафіяльных супольнасцей. Такімі былі пачаткі.

– Дапамогу якога тыпу аказвае Таварыства?

– Першапачаткова гаворка ішла, у асноўным, аб рэмонтна-будаўнічых работах. Самым тэрміновым раней было хутка адбудаваць збудаваныя сакральныя аб’екты, каб парафіяне мелі ўласныя месцы для супольнай малітвы.

Аднак больш важным, патрэбным і надалей актуальным нароўні з матэрыяльнай адбудовай быў і застаецца клопат аб душах. Такім чынам, другі тып дапамогі, якую і сёння аказвае Таварыства, – гэта набыццё і перадача рэчаў, патрэбных для літургіі і рознага роду катэхетычнай працы.

Трэці тып дапамогі, таксама вельмі патрэбны, – харытатыўны: падтрымка дзіцячых дамоў, дамоў самотнай маці і дамоў састарэлых, грамадскіх цэнтраў, кухняў для бедных. Гэта службы, перш за ўсё, інтэграцыі людзей, падчас якой будуюцца адносіны, узнікаюць блізкія сувязі, паўстае сяброўства.

Стараемся дапамагаць у арганізацыі адпачынку для дзяцей і моладзі, а таксама, па меры магчымасцей, ладзіць і падтрымліваць паломніцкую справу. На сёння Таварыства штогод рэалізуе каля 400 праектаў у самых розных сферах жыцця.

– Якую канкрэтную дапамогу аказвае Таварыства ў Гродзенскай дыяцэзіі?

– На працягу многіх гадоў падтрымліваем Касцёл на Гродзеншчыне ў справе абсталявання святых адпаведнай мэбляй, гукавой сістэмай, літургічнымі прыладамі для цэлебрацыі св. Імшы ці іншых набажэнстваў. Стараемся таксама садзейнічаць у абсталяванні катэхетычных класаў, дзе адбываецца навучанне рэлігіі ці сустрэчы для малітоўных груп. Дапамагаем у арганізацыі шматлікіх душпастырскіх праектаў.

Цешыць, што Каталіцкі Касцёл у Беларусі становіцца ўсё больш жывым і дынамічным. З боку – хоць і з такой невялікай адлегласці, якая раздзяляе Польшчу і Беларусь – добра бачна, што ён жыве і рухаецца наперад.

– У II Нядзелю Адвэнту, калі ў Польшчы збіраюцца ахвяраванні на карысць Касцёла на Усходзе, у Беларусі просяць Бога аб бласлаўленні і патрэбных ласках для дабрадзеяў і ахвярадаўцаў. У сувязі з гэтым біскуп Гродзенскі Аляксандр Кашкевіч заклікае сваю паству памятаць у малітвах пра ўсіх тых, “хто ў жэсце хрысціянскай салідарнасці праз пасрэдніцтва Таварыства прыходзіць з бескарыслівай дапамогай для нашага лакальнага Касцёла”.

Дзялячыся – здабываем

Аўтар: Кс. Юрый Марціновіч і Ангеліна Пакачайла
02.12.2018 00:00

– Вялікі дзякуй за тое, што ў Вашым Касцёле існуе такая цудоўная ініцыятыва! Ваша малітва з'яўляецца найлепшай узнагародай і выразам удзячнасці. Гэта прыгожы знак і адначасова дар з Вашага боку! Прыемна ўсведамляць, што калі штосьці аддаём – атрымліваем, калі дзелімся – здабываем.